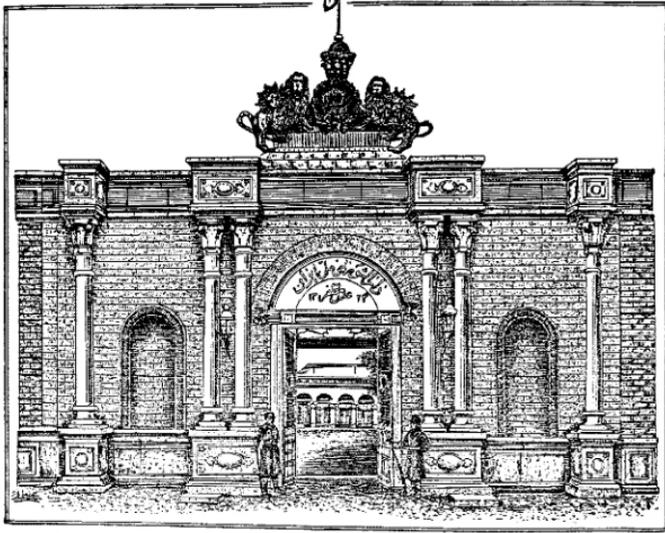

دوره ششم قلمبه

جلد ۱۷۰	<h1>مذاکرات مجلس</h1>	شماره ۱۳۵
تاریخ تأسیس آذر ۱۳۰۵ سه شنبه ۳۰ آبان ماه ۱۳۰۶ مطابق ۲۷ شهریور اولی ۱۳۴۶	مندرجات فقط شامل مذاکرات مشروطیت و جنسیت مجلس شورای ملی خواهد بود پس از ختم هر جلسه کلیه مذاکرات در یک شماره منتشر میشود. هیئت محترم	قیمت اشتراک داخله ایران سالانه ده تومان خارجه ۱۰ دوازده تومان قیمت نك شماره يك قران

فهرست مندرجات

مذاکرات مجلس

دوره ششم تقنینیه

صورت مشروح مجلس سه شنبه ۳۰ آبان ماه ۱۳۰۶ مطابق ۲۷ جمادی الاول ۱۳۰۶

جلسه ۱۷۰

(مجلس دو ساعت قبل از ظهر برپاست آقای پیران تشکیل گردید)
 آقایان: امیر حسینخان بلخی - مرادقلیخان بیات
 حاج میرزا حبیب الله امین - امام جمعه شیراز - دشتی
 دادگر - میرزا محمدتقی طباطبائی - غیرفرهمند - ملک آرائی
 قرأت نمودند

ردیف	عنوان	از صفحه	الی صفحه
۱	تصویب مرخصی آقایان آقا سید محمدتقی طباطبائی - نگهبان	۲۷۵۲	۲۷۵۴
۲	تعمیر مذاکرات نسبت به نتیجه انتخاب کمیسیونهای منتخبه از مجلس	۲۷۵۴	۲۷۵۸
۳	مذاکرات نسبت بخر کمیسیون بودجه راجع باعتبار بلایه طهران و واگذاری عوائد مستغلات به بلایه ها	۲۷۵۸	۲۷۶۸
۴	قانون اعتبار بلایه طهران و واگذاری عوائد مستغلات به بلایه ها	۲۷۶۸	

غائبین این اجزاء جلسه قبل
آقایان: دکتر سنگ - شیروانی - محمد ولی خان
اسدی - اعظمی - نظام مانی - آقا علی زارع - انصاری
حاج حسن آقا ملک - جوانشیر - میرزا حسنخان ونوق
حاج غلامحسین ملک

در آمدگان: اجزاء جلسه قبل

آقایان: حاج آقا رضا ربیع - حاج شیخ بیات
دو آمدگان: اجزاء جلسه قبل
آقایان: شریعت زاده - مهدوی - دکتر ممدق -
جهانشاهی - بچی خان زنگنه

رئیس: صورت مجلس ایرادی ندارد؟

(گفته شد خیر)

رئیس: صورت مجلس تصویب شد

وزیر مالیه: بنده میخواهم تقاضا کنم اگر آقایان
موافقت فرمایند خیر کیسیون بودجه راجع بودجه بنده که
طبع وتوزیع شده جزء دستور شود.

رئیس: پیششاید ای هم در این باب رسیده است.

عقالی ندارد؟

(گفته شد خیر)

وزیر: بنده پیششاید کرده.

(پیششاید تشریح فرمائید)

پیشنهاد میکنم خیر کیسیون بودجه راجع به در در در
در درجه اول دستور باشد.

یکطرف از نمایندگان: خیر رسیده است

وزیر: اگر خیر رسیده شد بنده توضیحش
را عرض کنم و لا خیر

رئیس: آقای وزیر

وزیر: توضیح مصلی لازم ندارد آقایان نمایندگان
محترم از حال مستخدمین ادارات خیر دارند که بکاه
است حقوق گرفته اند و تصور میکنم که اقتدار هم
وفاق دارند داشته اند بنا بر این پیشنهاد کرده که

در درجه اول واقع شود آقوت بنده هم با اینکه لایحه راجع
ببنده آمد از این مطرح شود مخالفی ندارم

رئیس: معلوم میشود هنوز خیر رسیده است آقای
دادگر

دادگر: بنده در دستور عرض دارم

رئیس: بفرمایند

دادگر: عرض کنم يك كار هائي است كه در مجلس
باید جریان پیدا کنند و بنده مخالف نیستم که آن لایحه
هم که تفرمودند جزو دستور امروز باشد ولی کار هائي
که باید در مجلس جریان پیدا کنند فعلاً برای این کار
وسيله که موجود است کیسیون بودجه است و فعلاً
انتخاب کیسیونها نموده شده...

بعضی از نمایندگان: نموده شده

دادگر: لو فرض کنه گفته شود نموده شده برای
اینکه يك مائنهائي برسد این يك از مراحل منظور
ما است بر فرض کنه گفته شود مجلس تشخیص داده
است که نموده شده و بی جاعتی عقیده دارند که تمام نشده
و هیئت رئیسه آنها معین نموده است بنده تقاضا
میکم بر مقرر منبع ریاست که دروا کتفاب کیسیونها
را بی خوف و ترس معین کنند و روشن نظر بنده بعد در
کار های دیگر وارد شود بر این بنده در حتم مجلس ما
باید کار نماید و لزوم کار کردن نداریم.

رئیس: عجله در تفرغ خیر کیسیون مرضی

قرئت میشد بعد موضوع کیسیونها مطرح میشد

(خیر کیسیون عرضش و مرضی و جمع به مرضی

آقای آقا سید محمد تقی طباطبائی شرح ذیل خوانده شد)

آقای آقا سید محمد تقی طباطبائی خوانده محترم بزرگوار
بواسطه عارضه گذشت سه جلسه از ۲۰ مهر لغایت ۵ آذر
۱۳۰۶ اجزاء مرضی خوانسته کیسیون عرضش تقاضای
نماید، محترم را تصویب و خیر آن را تقدیم مبادار
(خیر کیسیون حاج میرزا مرضی)

رئیس: آقای احتشامزاده

احتشامزاده: در این موضوع عرضی ندارم

رئیس: آقای حسینی

حسینی: موافقم

رئیس: آقای فیروز آبادی

فیروز آبادی: بنده جداً به مرضی ها مخالف خصوصاً
با استفاده از حقوق...

حاج شیخ بیات: مرضی است آقا عجب!!
راجع به خطبات به حاج شیخ بیات (جناب بی چرا
بن قدر سخت میآورد؟

فیروز آبادی: شما حق نداری لای حرف من حرف
زنی هرج و مرج میخورم بانی... (زنگ رئیس)

رئیس: گذارید حرفش را بزرگوار

فیروز آبادی: عرض میکنم اگر این آقا به يك
آقای دیگری وکیل نشده بود در دعوت مرضی
معی سبب تومن از مات میگرفت!! حالا خیال کنند
وکیل نشده همه روزه دعوت کنند اکنون بنده می
خواهم بزرگوار فلان جناب مرضی گرفته میشود، هر کس
يك عنوان می رسد تومن مال مردم را میخورد
برای چه؟ خدا شاهد است همه شما مسؤولید، اگر
شما وکیل بن مات هستید مسؤولید اگر وکیل نباشید
خودتان میدانید، ما کی را میبخشید؟ مال مردم را
حرب سر بزرگ و تلاق و کتک میکنید آقوت تقسیم
میکند چیز غریبی است!! پس معلوم میشود خانگی
است پس همه خانگی را باید بگردانند...

بعضی از نمایندگان: (همه) آقا چرا توهین
میکنی.
(زنگ رئیس)

فیروز آبادی: چرا نمیآورد حرف بزرگ

اعتبار: بنده عرض دارم اجزاء بفرمایند؟

رئیس: بفرمایند

اعتبار: آقای نفع الاسلام مدتی مرضی هستند
و تقاضای مرضی که سابقاً شده بود نظرش این بود
که سهوی خوانده رفت و بنسب بنده تقاضا کردند
که نا آخر این مرضی ایشان نمید شد و چون
بنا بود خیر مرضی ایشان نباید تصویب شود بنده از
آقای غیر کیسیون عرضش خواهش کرده اصلاح شود
و در صورتیکه آقای غیر کیسیونت محترم عرضش
هم موافقت میکنند فقط قدمت نا آخر این اصلاح
شود و این قسمتی را هم که آقای فیروز آبادی فرمودند
بنده جواب عرض شایتم بری اینکه آن قدر عرضش
ایشان را موضوع بود که بنده لازم میدانم جواب عرض
کمتر در قسمت مرضی ایشان هم یک ملاحظه نموده آقایان
تصدیق کنند که آقای نفع الاسلام يك عنوانی هستند که
برای تفرغ مرضی بگیرند، ایشان یکی از اعضای جدی
بن مجلس بوده اند و همه روزه هم در مجلس حاضر بوده اند
و کلمات را هم هیچوقت پیش بنی نمیگردد اند.

رئیس: اگر مرضی آقای لاری بنده محترم کیسیون
و بعد می آید تصویب میشود. فعلاً رأی گرفته میشود
نقد این خیر کنه سه جلسه است آقایان تصویب
میکند قیام فرمائید

(اغلب از نمایندگان قیام نمودند)

رئیس: تصویب شد خیر دیگر

(زیورت کیسیون عرضش و مرضی راجع به مرضی

آقای تکمیل تشریح ذیل قرأت شد)

آقای تکمیل: بنده محترم خودتان تقاضای سه ماه
مرضی برای انجام مسافرتی که در پیش دارید از کیسیون
عرضش نموده و در تقاضا نموده خود اظهار داشته اند که
از اول دوره ششم تا بحال تقاضای مرضی نکرده اند
کیسیون پس از تحقیق و تصدیق صحت اظهارات نمایند
محترم عرضش سه ماهه نمایند محترم را تصویب وزارت
آن را تقدیم مینماید
(خیر کیسیون حاج میرزا مرضی)

رئیس - آقای شریعت زاده
 شریعت زاده - موافقم
 رئیس - آقای یاسائی
 یاسائی - موافقم
 رئیس - آقای عراقی
 عراقی - موافقم
 رئیس - آقای زوار
 زوار - موافقم

رئیس - آقای آقا سید یعقوب
 آقا سید یعقوب - بنده خواستم عرض کنم سه ماه را دو ماه کنند، سابقه را بهم زنند. سابقاً دو ماه مرخص میدادند حالا کیسیون سه ماه کرده است ولی سابقاً بنظر بود حالا بنیادنامه الحذفه اکثریت دارید.
 رئیس - آقای شریعت زاده

شریعت زاده - آقایان وکلای محلی هستند و گرفتاریهای محلی هم ضروری است که بنده لازم بنیادنامه اظهار کنم و آقایان وکلای ولایات خودشان میدانند بعلاوه آقای آقا سید یعقوب هم مخالفتی نکردند که بنده توضیحات بدم رئیس - رأی گرفته میشود آقایانیکه مرخصی سه ماهه آقایان بگهین و تصویب میکنند فرمایند
 (غلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. (خطاب به آقای شریعت زاده)
 راجع به کیسیونها فرمایشی دارید بفرمایند
 شریعت زاده - در جلسه گذشته شرحی ندادم و بعضی از آقایان بنیادنگان بجزم راجع به کیسیونها عرض کردم البته عقیده مخالف و موافق هم وجود داشت ولی بنده بطوریکه عرض کرده معتقد هستم که بیخ دلیل بما حق نمیدهد که مقهور احساسات بشویم و مخصوصات قانون اساسی و نظامنامه را نقض بکنیم (صحیح است) برطبق قانون اساسی و نظامنامه باید نصف نصف باشد و یک زحمت را

نسبت به امری مثبت یا منفی اظهار عقیده نکنند. در روزی که کیسیونها انتخاب میشود مطابق حساب دقیقی که شده عدّه خسار بود و هفت نفر بوده و چند نفر هم منع بوده اند که اول حضرت آقای رئیس بوده اند که همیشه حاضر بوده اند ولی منع بودند. حضرت آقای دکتر صدوق - آقای آبه الله زاده خراسانی - آقای حقنویس - آقای امام جمعه امری - آقای صالحی این آقایان منع بوده اند ولی امتناع موجب این نیست که ما نگوئیم این آقایان غالب بوده اند برای اینکه صورت حاضر و غالب حاضر است. در هر صورت عدّه حاضر بود و هفت نفر بوده و آن شخص منتخب در کیسیون است که نصف به اضافه یک از عدّه حاضر است و او اظهار رأی مثبت کرده باشند و بیش از این هم عرض نمیکنم و تصور میکنم که همه آقایان هم علاقه و وظیفه شناسی و اجراء اصول و احضار از مصنوعات قانونیه داشته باشند و گرن نمیتکم بیشتر از این هم توضیح ضرور باشد.

رئیس - آقای دادگر
 دادگر - موافقم بعد از این مخالف
 رئیس - آقای مدرس

مدرس - بنده خیلی تأسف میخورم که «اینکه همیشه ما باید يك امور مهمه را امریت بدهیم برنگس يك امری که طرفیش چندین امریت ندارد همه اجازه میخواهیم و درش حرف میزنیم. این يك مسئله بوده است که همیشه در دربار سابقه مجلس تشخیص آقای رئیس و هیئت رئیسه بوده است و هرچه آقای رئیس شخصاً بمقرر میدادند دربار بنگردید، رتبه یکی بود و رتبه یکی بوده در هر صورت تردیدی بنگردیدم لان هم عقیده شخص بنده این است که مثل آنروز سابقه موکد کنیم بنظر شخص آقای رئیس و هیئت رئیسه. من شخصاً معتقدم که هر چه را رأی دادند ولو بر ضرر من هم باید بپذیرد است و اینکه بنیست نظر جزو خودها. در این موضوع

صحت بدارند و بالاخره شیوه هم بگیرند بر فرض اینکه یکی وارد شود یا یکی خارج شود به همه شان وارد و خارج شوند امریت ندارد تشخیص آقای رئیس هرچه شد کافی المانع بعقیده بنده خودست. این پیشنهاد من است حالا آقایان بخوانند
 رئیس - عرض کنم چون اینجا راجع به تقسیم نظامنامه است گویا هیئت رئیسه حق تقسیم نداشته است بعضی از نمایندگان - تشخیص است
 مدرس - اجازه بفرمایند؟
 رئیس - آقای دادگر

دادگر - عرض کنم نظر حضرت آقای مدرس که ما باید امور مهمه را بر امور عدی ترجیح بدهیم قهری و طبیعی است ولی الان در مقابل ما امر مهمی است. آن نظر آقای مدرس هم «یک صلاحی قبل تعجب است این است که مطابق نظامنامه هیئت رئیسه میتوانند در مقدار عدّه اظهار نظر کنند یعنی بگویند عدّه حاضر در جلسه آن قدر بود که نبود. ما حالا کمترین مؤثر است آن مسئله دیگر است. اگر آقای رئیس مجلس شورایی ملی قبول بفرمایند که در این قسمت هم اظهار نظر بفرمایند ما هم حرف نداریم. انتخاب آقای رئیس کانس از این است که ما به ایشان زمین داریم انتخاب ایشان از نظر دولت است یکی اینکه قوی هستند و دیگر اینکه قانون شناسند، ما هیچوقت با نظر ایشان مخالف با سیاستمان است اگر تشخیص بدهند و این مسئله را در حدود اختیاراتمان خودشان شناسند ما ما این نظر نکنیم داریم. نهایت این است که موضوع بحث این بود که هیئت رئیسه میگوید در موقع شروع انتخاب کنند و يك یا هفتاد و دو نفر در مجلس بودند و همینطور در طی اجرائی انتخابت نظر میدادند و نه نظر و اقوی بود و هفت و صد نفر عدّه را هم شد حالا موضوع بحث این است که «باید ابتدائی معتبر است به انتهائی. حالا اگر آقای رئیس در این هم اظهار نظر میکنند ما هم رضا

میداریم و قهری بنده هم رئیسی هستند که شخص ایشان در این باب اظهار نظر میکنند اما اگر ایشان نخواهند بگویند که از ایند این قدر بوده است و از آنش این قدر و کلام يك را باید اکتساب کرد و از اظهار عقیده خود داری بفرمایند آنوقت ما نظرم این است که موضوعی است که باید روی آن بحث بکنیم و نظر ما و رفتنی ما این است که عدّه اخیر معتبر است برای اینکه مرجعیت عقلائی هم خیلی دارد چون وقتی يك جمعیتی در يك کاری نخواهند دخالت کنند عدّه اکثر و زیاد بالاخره ذبح برند از عدّه اقل ما در کارهای مجلس این مسئله عادت پیدا کردیم وقتی يك فراکیسیون تشکیل میشود البته صاحب است که تقاضای شروع وقتی است که صلاحیت مزاج داشته باشد ولی بعد منتهی و رأی از طرف مجموع حاضرین معتبر است و طایب برای اینکه آنها را حذف کنیم موجود نیست.

آشنایی - ولو اینکه ده نفرشان هم بیرون باشند
 دادگر - میدانید بنده نظری ندارم. حضرتعالی می دانید بنده نیزخواهم اعمال عرض بکنم ما بطرف حل مطلب میرویم و من از رفتاری خود استنشاء میکنم که ما بگنیم در این هیئت رئیسه چون تقسیم براندره و در پاسوزراه چون تقسیم رفت است دعوا معنی دارد ولی در باب کیسیونها دعوی معنی ندارد چون تقسیم برسد و بنیست است و همه ماها باید در کار شرکت کنیم و نظرم این است که کارهای ملیکتی را کنیم و نگران هم قدر اینکه کیسیونها را به حد خاص رسانند همه رفق حاضر میشوند و در این باب تأسف ندارد نهایت و رعایت يك اصلی است و این مسئله عمل مجلس را مشکل کرده که باید معشاد و دو نفر در انتخاب کیسیونها رأی بدهند تا تکلیف جانی باشد. این مسئله اکثریت را ازین رده ما فهمیدیم آن اشکالی که علی رغم قانون اساسی بود چطور شد که آمد و جریان پیدا کرد این مسئله ما را با مشکل انداخته است علی حال مطلب

را خلاصه می‌کند زیرا بنده ثبوت به طول کلام ندارد. اگر نظریه آقای مدرس را، آن تعبیری که بنده کردم هیئت رئیسه و بلاخره آقای رئیس قبول می‌کنند حرفی ندارد و همان پیشنهاد آقای مدرس را معتبر میدانیم ولی اگر آقای رئیس میگویند سه آن ناموفق است خودشان بعد از تصویب آقای مدرس فرمودند تکیه کنند و بگویند موضوع تصدیق است و من در تفسیر دخالت نیکم ایوقت است که معادلاً کثیر را معتبر میدانیم.

رئیس - آقای زور

زور - بنده در فرمایشات آقای دادگر موافقه

رئیس - آقای کارونی

کارونی - بنده خیر مشتاق که بعد از فرمایشات متین و منطقی آقای دادگر بعنوان مخالفان نظیر عقیده می‌کنم. اصولاً بنده این موضوع را یکی از مسائل مهمه میدانم و عقیده من آن است که بن سابقه بنده

گذاشته شود که راجع به اختلاف هم مورد عقاید فلسفی و لوح محفوظی را بنیانم پیدا کنیم و عمل تألیف تصدیق بفرماند که این وضعیت در جمیع افکار بوده و در جمیع افکار پیدا شده، ما چه سابق هیچ فکری از رئیس نمی شده و هیچ اختلافی را پیدا نمی شده و اگر همه هم هیچ آفت غلظی بوده اند که از عقیده متین درست قناری می‌شده ولی باعکس خصوصاً در این دوره و راجع بکمیسورین بن اختلاف بن نظر و آئینیه اجازه حصر و حصر پیدا شده چه شده است؟ چه خبر است؟ این مطلب برهما ما معلوم است لکن و معنی هم در پیش پیدا شده است و ما بعد سعی کنیم و بانک الفای پیدا کنیم که با اندازه بوی کن معیار هم شده اما این رأیه حقیقی قی بین افکار و معنی وجود ندارد. صلا حقیقت مطالب است در ابتدا که شروع بهتخاوت شده عدده حاضر در این جا که حضورش مدرک و مناسبت است هشده و در نظر بوده است...

بعضی از نمایندگان - هشده و سه افز

کارونی - هشده و دو - هشده و سه - هر چه بوده شروع شده باشکاف و در میان حالی که جرین داشته یک عدد می‌فرماند رأی می‌دهند و بکنده هم از خارج وارد و ضمیمه می‌شده و بالاخره خاتمه پیدا می‌کند و هشده و هشت نفر هم رأی داده اند. حالا اگر بخوایم قضی به لوج مختصراً کرده باشیم یعنی آن حقیقت لوح مختصری را در نظر بگیریم باید گفت که باید تجدید انتخاب بشود بنا بر این ما باید آخر دوره در تکلیف تجدید اختلاف بنیمه و این صلاح نیکت و مجلس ناست. بالاخره آقایان بنده دور هم به یک تصمیمی بگیریم، بیازن کن بنده بشود چه رأی در آورده می‌دهد و چه دیگری چه ناپسند دارد! بنده نمی گویم و عقیده بنده هیچ حقوق ندارد و خوبی هم بنده مشتاق که وقت عرض مجلس که بعد صرف صلاح دور عمومی جامعه مشکل محرومه برین شود بوی بن تصدیق در شخصی کوچک کوچک صرف می‌کنیم این است عقیده بنده

رئیس - آقای زور

زور - عرض کنم بنده که من نماینده محترم مجلس ندارم عرض کنم موضوع بن اختلاف چیست بوی فریشت آقای دادگر روی در موضوع بویکی پیشنهاد آقای مدرس و یکی ماجری تصامنه قانون اساسی و موافق بن طرف رفتن خودشان (که بنده نمی دانم همه) حاضر شده اند اگر حضرت آقای رئیس قبول فرمودند و تشخیص دادند ما هم همه ضمت کنیم و اگر بشن حاضر اندام تشخیص بدهند یعنی بن مسئله را معطی نامنعمه و قانون اساسی و نظریه خودشان پیدا شد بنده عرض می‌کنم که در هیچ مانع و داعی نیست که اصل ماده پیشنهادی که در این باب جزا کنیم و بنده هیچ نظر خصوصی در این کار هم جزا اجرای عمل می‌دهم قانون اساسی و تصامنه

رئیس - آقای حشده

حشده زده - بنده تعجب می‌کنم بعضی وقت‌ها بعضی

از آقایان نمایندگان فرط در تقریبات می‌کنند مثلاً بعضی اوقات می‌بینیم در مسائل خیلی جزئی که این قدر اهمیت با عدم رعایتش اهمیت ندارد در وقت فرود آمدن می‌کنند ولی گاهی وقت در یک مسائلی که مهم است و در قانون اساسی، تصریح است و قانون متعارفی ما همان را تأیید و تفسیر کرده وقتی می‌گویند آن مطابق قانون است پس رفتار کنید اینطور لایالی و مسامحه کارشود. در طبق قانون اساسی حد تصدیق برای حرز است که در تصدیق داخلی مجلس شورای ملی تصدیق علاوه بر یک حضور است و هیچ قاری بحث و سخن آزادی نیست و موضوعی که ممکن است یک قاری قضی باشد بن است که عدده حاضر در مجلس برای انتخاب کمیسورین چند نفر بوده است مطابق صورتی که آقایان کمیسورین استخراج کرده اند عدده انقضی که در رأی شرکت کرده اند هشده و هشت نفر بوده اند و مطابق صورتی که زور در مجلس استخراج شده است افکار و آرایست ه مشتمل بر سوده اند یعنی در مجلس تشریف داشته اند ولی رأی ندادند اند که جمع عدده حاضر می‌شود بود و هشت نفر در عقیده من رأی کافی تصدیق علاوه بر یک وقت نظر برای تصدیق است و رأی ذیل اهمیت نیست در تشخیصی که در انتخاب کمیسورین پیش از تصدیق علاوه بر یک نفر است یعنی چون و آنه رأی در این نظر کمیسورین خواهد بود و کس که بن عدده رأی و او را تصدیق و باید آئینیه باشد آنچه برای بنده عقیده بنده بنده رأی ناست نظری نیست و حالا اگر آن بن از آنکه حافظ قانون را کرده شد و میل درام در یک موقعی رأی غلطی نظر معض شخصی نیست به اصول لایالی باشند خودشان تصدیق می‌دهند ولی بنده تصور نمی‌کنم که اکثریت مجلس شورای ملی است و یک مسائلی که جزا است لایالی باشد و آئینیه حق درام که بری حفظ اصول قضی کنند و همان طور که عرض کرده ام مسئله در قانون اساسی تصریح است و فراین عادی در متعارفی ما هم آن را تفسیر کرده

است و عمل مجلس شورای ملی هم همیشه این طور بوده که مالک اکثریت تصدیق علاوه بر یک عدده حاضر است و رئیس - آقای زبیدی
یکای از نمایندگان - آقای زبیدی
رئیس - آقای میرزا
میرزا - عدده آقایان مجلس و در واقع صحبت می‌کنند و آن کس که فراین موضوعه مجلس است و رئیس چه بود بن عقیده من نیست و البته همه آقایان هم بنده در این مجلس است و رأی کافر در تشخیص موضوع اختلاف پیدا می‌شود باید تصدیق کرد و انقضی موضوع و نظر مجلس و موافق فریشت بن است که ما بنده عقیده بنده تصامنه عمل کنیم. عدده تصدیق ما را محظوظ کرده همه مجلس می‌دهند پس آن را بوی تصدیق عدده تصامنه می‌گویند اکثریت آن حساب در مجلس متوجه می‌گردد که شد و انتخاب است ولی اختلافی در باب عدده پیدا شد نیست اختلاف در باب عدده جمعیه تشخیص و رئیس و هیات رئیسه بوده است رئیس هر وقت تشخیص عدده است که عدده کافی است معادل آن را در رأی گرفته می‌دهند، تشخیص اینکه عدده حاضر کافی برای بن رأی است یا این عدده چند نفر است یا نه در چند رأی تشخیص متناظر با همه عقیده بنده رئیس بوده است و در این باب هیچ هم می‌گویند. چه وقت قبل از اعلام از طرف عدده است بانک صحبت عالی در حرف کمیسورین در مجلس می‌شود یعنی بعد از اینکه هیئت رئیسه تشخیص می‌دهند و در مجلس اعلام می‌کنند و رسمی بوده است و دیگر هیچکس بعد از اعلام هیئت رئیس صحبت و رأی نمی‌کنند. حالا اینجا چهطور شد که بن زبیدی را بفرستند و مطرح قرار دادند بنده نمی‌دانم. بن جان یک اختلافی در عدده هست که می‌گویند از هشده و سه نفر تقریباً بنده نظر بوده بن مسئله مسلم است که عدده که صورتی مجلس بر می‌آورد چند صورت دارند بانک صورتی هست که آن جا بوی مجلس

آقایان منشی ها حافظ آن هستند با صورتی هست که در بیرون حافظ دارد یعنی هر کس میآید مینویسند و هر کس نمیآید نمی‌نویسند هر کس از دست می‌آید می‌نویسند و بیرون آن طاق نمی‌آید. يك عدد هستند که چنانچه آقایان ملاحظه فرموده اند در مواقع مذاکره اینجا چند دقیقه می‌نشینند و اغلب بیرون بوی آغافها نشسته اند و صحبت میکنند پس صورتی که آنچه می‌گردد مناسط اعتبار نیست که آن صورت را مشخص عدد حاضر در مجلس قرار بدهیم. صورتی که مشخص این کار است صورتی است که اینجا گرفته میشود. در خود مجلس آن صورت حفظ میشود از قرار معلوم در صورت اینجا اختلاف است رفیع آن اختلاف همیشه بطوریکه اول عرض کرده رئیس هیئت رئیسه بوده است هیئت رئیسه تشخیص دادند و اعلان کردند و ملتزمین را معرفی کردند و تمام شد حالا در صورتیکه اینطور نباشد و میخواهیم صحبت کنیم بده تصور میکنم که اینجا يك شبهه اقل و اکثری است در شبهه اقل و اکثر معلوم باید عدد قاضی را گرفت عدد قاضی هستند و هشت نفر بوده است پس هشتاد و هشت نفر رأی دادند حالا در رأی دادن آن چه اندازه در مجلس حاضر شدند که ما بتوانیم اکثریت او را بگیریم مشابه است اما آن عدد هشتاد و هشت نفر معلوم است که حاضر بوده اند در مجلس و رفته اند رأی داده اند پس این عدد مسلم را ما قبول کنیم آنگاه عقب يك عدد غیر معین نگردد؟! گمان میکنم هیئت رئیسه هم در همین قسمت این مسئله را تشخیص داده است در هر صورت علاوه بر آنجا اینها تصدیق میکنم که این مسئله مسئله تشخیص موضوع است که نظیر اظهارنامه تقصیر اظهارنامه یا نظیر عداد قانون اساسی نیست که مجبور باشیم در مجلس سنجش را کنیم اینجا هر چند مساوی است که هیئت در مجلس خصوصی یا در هیئت رئیسه در طرف آن صحبت می‌شده یعنی راجع به نظامت و ترتیب داخلی مجلس است اگر اختلافی بود است و هیئت رئیسه رفیع می‌گردد

است یا در مجلس خصوصی اصلا حل میشده است والا مجلس را معطل کردن و حاضر کردن که يك جلسه به دو جلسه خودش را صرف این کار بکند بنده هیچ صلاح نمی‌دانم. این است که بنده معتقدم آقایان پیشنهاده آقای مدرس را تصدیق کنند یا بنده پیشنهاد میکنم این مسئله لااقل در مجلس خصوصی تصویه شود و رفتن مجلس عالی را برای این کار آنگاه معطل کردن صحیح است این مسئله مسئله نظیر نیست. مسئله تشخیص است آقایان البته توجه دارند که يك اختلافی در عدد حاضر شده اگر عدد حاضر سه بود که اختلافی نبود. يك اختلافی در عدد حاضر سه در داخل مجلس در امتداد موقع رأی شده و این تشخیص خود مجلس است. به خود وگلا است. از مور داخلی مجلس است پس این مسئله نظیر نیست که آقایان مجبور باشند در مجلس عینی این مطلب را عنوان کنند فلا در مجلس علقی بن مطلب حل شود.

مدرس - این مسئله قابل تفکک است عقی کیسوینها در رخصت بدهند و این موضوع اختلاف باشد یا بعد سبب آن تصمیمی اتخاذ شود.

رئیس - عدد فعلاً کافی نیست. چند دقیقه تنفس عدد می‌شود. در خارج هم راجع این مسئله سخن است مذاکره شود
(در این موقع جلسه برای نفس تعطیل و پس از بسامت مجدداً تشکیل گردید)

(ماده اول خیر کسبیون بودجه راجع بودجه مدبه طهران بدوچم ذیل قرائت شد)
ماده اول - وزارتخانه مجاز است از اول ۱۳۰۶ بودجه بلایه طهران را از قرار ماهی ۳۹ هزار تومان که سالی دارد. از مبلغ مزبور آنچه مربوط به اعتبارات مستشارت طهران است (از صدی پنج عواید مستشارت و کربه عواید مستشارت متعلقه بلایه) از میان عمل و قبضه از عواید مالیت رامهمن بلایه تأذیه خواهد شد

ماده دوم - وزارتخانه مکلف است عواید صد پنج مستشارت ایالات و ولایات را از ابتدای ۱۳۰۷ علاوه بر عواید فعلی بلایه ها ببلایه های هيات نشاط برداشت نماید.

رئیس - آقای آقا سید یعقوب.

آقا سید یعقوب - موافق.

رئیس - آقای عراقی.

عراقی - موافق.

رئیس - آقای حاج شیخ بیات

حاج شیخ بیات - بنده اصولاً به اینکه مابین صد پنج مستشارت تقصیر داده شود بلایه ها مخالفت ندارم برای این که معتقدم بوی که در هر شهری گفته میشود باید تقصیر داده شود تصدیق خود آن بلایه ایجاب بگموضوعی است که ما يك متصدی را به راجع قسمت اجرائیات و چیزهایی که امروز در خدمت ما معمول بود و آن این است که اگر امروز شب يك بودجه يك وزارتخانه تقصیر دادیم. صد تومان مثلاً علاوه گردید بر بودجه سابقش فوری آن وزن. رئیس اداره يك بودجه منظمی برای آن خرج و جم صد تومان درست میکنند و ما معتقدیم که باید يك اجتمعی قانونی تأسیس کرد که حقیقتاً بسوز باری خود آن شهر باشد و مصالح هر شهری را نمایندگان خود آن شهر در نظر بگیرند و بموقع اجرا بگذارند. قبل از اینکه بلایه های قانون در شهر ها تأسیس شود ما هر مقدار بوی را تقصیر وجه بلایه ها يك بودجه منظمی رئیس بلایه عمل برای آن جم فوراً درست میکنند و بعد در موقعی که شما يك بلایه قانونی پیدا کنید اگر چنانچه يك جم همی مجلس نگذارید بدهد فرض فرمایید در يك شهری يك بلایه قانونی تأسیس شد در حاکمیت بودجه هم بودجه سابق است هر صلاحی نخواهد کرد که غیر ممکن است هیئت اینکه

عراقی - آقا سید یعقوب - بنده از اشرف آورده آقای حاج شیخ بیات وحشت کرده که شاید مخالفت خیلی شدیدی دارد ولی الحمد لله که نسبت بموضوع تشخیص خودشان مخالفت شدیدی نگرداند. عرض کنم حضور مبارک که مسلم است بنده هم کاملاً طرفدار آن هستم که قانون بلایه از مجلس بگذرد و دولت را هم به سرع اوقات تصویب و تحریص کنیم که انتخاب اجتمعی بلایه را بکنند ولی بین و بیعت و بیعت البته هیچوقت حقیقتی پنهان نمیشود بلایه طهران بنده نمیگویم قانونی است و اجتمعی دارد ولیکن بلایه طهران يك بلایه است حالا

عبارات حایقه را نمیتواند نقض کند پنج عدد و پنج منشی به چهار نسبت به چهار بیست میز انجمن رئیس بلایه آن شهر درست کرده نسبت به آن قسمت هیچ عملی نمیتواند بکند. یعنی رئیس اجتمعی بلایه حرف اجتمعی بلایه را گوش نمیدهد که آن مراتب را اعلام کند و آن بوی را حرف مزبور چه مفید برای آن شهر میکند آن است که بنده عقیده مندم که بعد از آن بوی را تقصیر دادی بوی همبیکه بلایه قانونی در فلاحت شهر تأسیس شد گفته شود که شما يك همچو عواید دارید. این تقصیر داد می شود و اینکه شد صرف مبلغ آن شهر نکنند بن ترتیب ضعیف بلایه بوی بموقع میشود بیکه در نتیجه يك همچو بوی يك کارهای اساسی برای شهر خودش بکند و يك استفاده های کامل از آن قضا نظر اجتمعی بلایه قانونی ممکن است ما بهریم ولی قبلاً اگر بوی را دادیم بیک رؤسای بلایه و محل خرج آن را معین کردند و دادند دیگر يك عمل خرسی بقی بگذارند یا بعد بلایه قانونی بخواهند برای مصالح آن شهر کار های بکنند. این است که بنده معتقدم و پیشنهاد خواهم کرد که باید اینجا تقصیر داده شود بلایه ها ولی بعد از اینکه بلایه قانونی در هر شهری تأسیس شود

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده از اشرف آورده آقای حاج شیخ بیات وحشت کرده که شاید مخالفت خیلی شدیدی دارد ولی الحمد لله که نسبت بموضوع تشخیص خودشان مخالفت شدیدی نگرداند. عرض کنم حضور مبارک که مسلم است بنده هم کاملاً طرفدار آن هستم که قانون بلایه از مجلس بگذرد و دولت را هم به سرع اوقات تصویب و تحریص کنیم که انتخاب اجتمعی بلایه را بکنند ولی بین و بیعت و بیعت البته هیچوقت حقیقتی پنهان نمیشود بلایه طهران بنده نمیگویم قانونی است و اجتمعی دارد ولیکن بلایه طهران يك بلایه است حالا

دولت حاضر نیست برای این است که در محاسبات اختلاف پیدا میشود. سه ماه بآخر سال است چطور میتوانی آقایی بگویی؟ بنده خواهش میکنم آقایان موافقت کنند که رأی گرفته شود.

رئیس - آقایانکه ملاحظات را کافی میدانند قیام فرمایند.

(اغلب غایبندگان قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. پیشنهاد آقای میرزا عبدالغنی خان توفیق

(شرح ذیل قرائت شد)

پیشنهاد میکنم در ماده اول بعد از سی و نه هزار تومان اضافه شود بیستون کیل

میرزا عبدالغنی خان توفیق - بنده منظور از این پیشنهاد این است که چون مطابق قانون که سابقاً گذشته بود و یک وجهی بیست هزاره میدادند یک مخارجی بعنوان وصول مالیات ها که میکردند که حالا اگر آقای محیر به وزیر مالیه توجیهی بدهند که بن سی و نه هزار تومان بسزنی که ببلدیه پرداخت میشود تفریقه بنده همین خواهد شد و پیشنهاد خود را مفسر میدارم.

محیر - بیشتر اگر چیزی داده میشود ببلدیه قانون برایش گذشته بود و بوجه ببلدیه طهران حالا قانون میشود و این بودجه اش است و اینکه معنی شده سی و نه هزار تومان معنی این است که سی و نه هزار تومان داده میشود.

میرزا عبدالغنی خان توفیق - بنده عرض داشتم

رئیس - پیشنهاد آقای احتشام زاده

(بضمون آتی قرائت شد)

پیشنهاد میکنم بجای مبلغ سی و نه هزار تومان مبلغ پیشنهادی در لایحه دولت که چهار و دو هزار تومان است و شصت شود.

آقای سید یعقوب - تقاضای مظلوم شد. پیشنهاد خراج است.

بودجه استفسار کرده علت اینکه در کمیسیون کسر کردند چه بوده است فرمودند که دولت هم قبول کرده است بعد که به آقای وزیر مالیه مراجعه کرده معلوم شد که ایشان قبول نکرده اند و این قضیه اسباب میشود که ببلدیه طهران از حیث بودجه در خطر بیفتد و بکمکداری از بودجه ببلدیه طهران کاسته میشود و چون قطع دارم که آقایان نمایندگان محترم این منظور را ندانند و نمیخواهند از بودجه فعلی ببلدیه طهران کسر شود این است که بنده این پیشنهاد را کرده و تقاضا میکنم آقایان مساعدت فرمایند که ببلدیه طهران اگر چیزی از بودجه اش اضافه میشود چیزی لا اقل کسر نشود.

وزیر مالیه - در موقعی که این لایحه در کمیسیون بودجه مطرح بودند متأسفانه بواسطه گرفتاری که داشتم حاضر نشدم. اگر آقایان توجه فرمایند...

آقای سید یعقوب - رئیس محسبات که بود

وزیر مالیه - البته رئیس محسبات در آنجا بود و بنده نمیدانم که آن صورت جزئی که با این لایحه تقدیم شده بود چه نظری در کمیسیون بوده است که عوائد ببلدیه را از عوائدی که ۳۰۴ میگرفته کسر نوشته اند در ۳۰۴ مطابق این روشی که بعرض رسانیده است ببلدیه یک عوائدی داشته است که در همه معادله میگرفته است و چهار و دو هزار و خورده ولیکن شاید آقایان اعضاء کمیسیون بودجه نظر شان بعمل سنه ۳۰۵ بوده است در ۳۰۵ مطابق یک توافق نظری که بین ببلدیه و وزارت مالیه شده بود روی ماخذ سی و نه هزار تومان بودجه ببلدیه پرداخته شد. حالا چطور شده که این توافق نظر حاصل شده و در آن موقع چرا چهار و دو هزار تومان را سی و نه هزار تومان کرده اند این شاید بواسطه این بوده است که برداخت و قبول برداخت سی و نه هزار تومان هم از طرف مالیه قبل از گذشتن یک قانون تمام مجوزات قانونی صحیح نبوده و علت اینکه آن قرار داد را بنده منظور قطع بجری نکرده و تصویب آنرا از

رئیس - پیشنهاد خراج نیست. تئید این است پاسانی - بنده یک عرض تقاضای دارم رئیس - بفرمایند

پاسانی - این را بورت کمیسیون بودجه دارای دو ماده است لایحه اولی دارای یک ماده است بنابر این شوردر کتبات و رأی موافد گرفته شده پیشنهادات فراتر شد

رئیس - گفته شد شور دوم است در شور دوم کتبات ندارد. در آعرش کتبات دارد آقای احتشام زاده

احتشام زاده - بنده بعد از فرمایشی که فرمایند محترمه آقای آقا سید یعقوب فرمودند راجع اینکه حق اضافه خراج اندازه عرض نمیکند ولی عرض میکنم همه ما در کل تمام ملکنا هستیم و راجع ببلدیه طهران صورتی

کمتر هر یک از نمایندگان که پنج شصت و سه قبل در طهران بوده اند اگر بظنر بیارند وضعیت چند سال قبل شهر طهران را و وضعیت امروز را تصدیق خواهند فرمود که شهر طهران یکی عرش شده است و بنده معتقد هستم بیستی مساعدت هم کرد ببلدیه برای اینکه بهتر شوند یک بنده آرزومندی که شایسته اینهاست ستا فرم کند که سبب افتخار و سر فرازی نام مات ایران باشد.

حقیقت کسی که امروز و حجت اداره علمیه را متکفل است بنده لازم میدانم از خدمتای بنشان هم تقدیر کنم برای اینکه رزقیه معاش که از هر مأمور وظیفه شنان و خدمتگداری انصوب کردیم. و ما پیشنهاد خود که عرض کردم بجای سی و نه هزار تومان چهار و دو هزار تومان همانکه در لایحه دولت نوشته شده است تصویب شود

رئیس - بن است که آقایان در نظر اندازند بودجه ببلدیه طهران چیزی کسر نگذارند. ببلدیه طهران در سال ۱۳۰۲

مهی چهل و پنج هزار تومان بودجه اش بوده و بعد اخبار بحسب پیشه مذاکرات و قرار داد مالی فرستادند که بودجه ببلدیه طهران مهی چهل و دو هزار تومان پرداخته شود و مراتب پرداخته شده بنده شده و آقای محیر کمیسیون

لازم است عریض کنیم که این چهل و دو هزار تومان که بملیه می گرفته بر حسب عادت و سابقه بوده بعد حسب قانون . بعد که قانون مالیات راه وضع شد و مالیات ذبایخ و غیره ملغی شد و مالیات اصناف هم در سنه ۳۰۶ ملغی شد . گرچه علی الظاهر لغاء مالیات اصناف نباید صدمه بعایدات و بودجه بملیه بزند معذکران نتیجه اماری این مالیات ها ، بودک اختلاقی بود ، بودجه بملیه بهمان پیدا شد و ضمناً یک اختلاقی هم بملیه پیدا کرد . بن معنی که پس از گذشتن قانون مالیات بر معیاد بملیه بود ، چپن در هوزارتوین می بردیم و حالا هم باید همین چهل و دو هزار تومان را از این مالیات راه بمت بدهیم . رئیس کی مالیات سابق می گفتند که آنچه که مطابق قانون میرود باید حق داریم بر بده بن اختلاف همینطور بود الاخره در ۳۵ توفیق نظر حاصل کردند که همین سی و نه هزار تومان که حق قانون بملیه بوده ، بدهند و بن طریق که سرد دوره بر توین زبیت مالیات توفیق بود بدهند و عوائد مستغلات و اضافات را هم بر بدهند که مجموعاً سی و نه هزار تومان بشود . بن ترتیب توفیق نظری بوده که بن بملیه بر رئیس کل مالیات در سنه ۳۰۵ حاصل شده و در نتیجه بن موافقت نظر مالیات هم خرج و عوائد بملیه را کسرتن میکرد و این قرار داده را معمول داشته اند حکم دولت این لایحه را آورده به مجلس و به کمیسیون و در کمیسیون هم مذاکرات شد که هر چه از مالیات راه بر بودجه بملیه طهران بفرستیم سایر جاها صدمه می خورد . این است که عقیده مند شدیم که حقاً هر چه باو می رسید حالا هم باید داده شود . الاخره پس از توفیق نظر بن طور قابل شدیم که در همان حدود و مبلغیکه بملیه بوده پیش را در سنه ۳۰۵ تنظیم کرده حالا هم همین طور اداره کنند و در ابضورت هیچ سکه و صدمه عدت و کار های بملیه وارد نخواهد آمد و چون بودجه ۳۰۵ می و نه هزار تومان بود از این جهت کمیسیون همان سی و نه هزار تومان را تصویب کرد . و از این مبلغ آنچه که در سنج مستغلات

میشود موضوع و بقیه اش از محل مالیات راه پرداخت میشود . ضمناً یک ملک های دیگری هم از خارج همانطور که آقای وزیر مالیات فرمودند میشود . بدین است که بملیه امروزه طبران احتیاجات زیاد دارد و هر وقت یک اضافاتی از یک جا هائی پیدا شود البته یک ملک هائی باو خواهد شد چنانچه در چندین قبل صد و بیست و پنج هزار تومان در این مجلس به بملیه طهران اعتبار داده شد . عرض است که کمیسیون بودجه تمام مسائل را در نظر گرفته و این لایحه را بقدیم مجلس کرده و این ترتیب که در نظر گرفته شده خیلی عادلانه است ری اینکه صدمه بعایدات و کار بملیه مرکز میزند و نه بجای دیگر صدمه میزند . خلاصه اینکه همان حق را که داشته حالا هم باو داده میشود . رئیس -- رأی میگیریم آقایانیکه پیشنهاد آقای احتشاد زاده را تصویب میکنند قیام فرمایند . احتشاد زاده -- بنده مسترد میدارم . رئیس -- رأی گرفته میشود بنده اول . آقایانیکه ماده اول را تصویب میکنند قیام فرمایند . (عده زیادی قیام کردند) رئیس -- تصویب شد . ماده دوم قرائت میشود (بشرح ذیل قرائت شد) ماده دوم وزارت مالیات مکلف است عوائد صد پنج مستغلات ایالات و ولایات را از ابتدای ۱۳۰۷ علاوه بر عایدات فعلی بملیه به بملیه همان لفظ پرداخت نماید . رئیس -- آقای شیاه آقا سید اراجه شیاه -- در ماده دوم کجای میکنم یک قصه داده شده باشد . اگر تصور من صحیح است خوب است آقایان توجهی نفرمایند . همین طوریکه در ماده اول در بین الهالاین ذکر شده که عایدات مستغلات (از صدی پنج عوائد مستغلات و کبی عوائد مستغلات متعلقه بملیه) حکمی است که بملیه علاوه بر این

عوائد یک مستغلاتی هم دارند که خود این مستغلات یک عوائد منظم و مرتبی دارد که هر روز هم علاوه میشود . در ماده اول ذکر شده و مخصوصاً در بین الهالاین تصریح شده که این عوائد مستغلات هم مثل بملیه است در ماده دوم از ۳۰۷ برای بملیه های ولایات یک عوائد منظور کرده اند ولی ذکری از صد پنج مستغلات متعلقه بملیه ها نکرده اند از این لحاظ بنده یک پیشنهاد داده ام که در ضمن ماده دوم این معنی منظور شود . از آقای محیر هم خواهش میکنم که اگر مقصودش همین بوده و ماده دوم یک اقتدائی دارد از اصلاح کنند شده هم محالقی اداره و لایحه است خود بی هستم . محیر -- همانطور که نمائنده محیره فرمودند این موضوع خیلی واضح است زیرا بعایدات مستغلات هر کس متعلق بملیه همان جا است و جزو عواید بملیه همان محل محسوب است . یکی از نمایندگان -- رأی مالیات بدهند . محیر -- و کجای میکنم این یک موضوع واضحی است در ارائه هم نوشته شده بود ولی بعد اظهار شد لایحه است زیرا توضیح واضح است . رئیس -- پیشنهاد آقای میرزا عبدالله خان توفیق (ضمیمه ذیل قرائت شد) بنده بصره ذیل را پیشنهاد میکنم : دولت مکلف است ماده که قانون بملیه از تصویب مجلس شورای ملی نگذشته و بموقع اجرا نگذرده اند و استثنائات کبی بملیه های ایالات و ولایات را در تحت تعلیمات بملیه طهران قرار بدهد : (معنی از نمایندگان «بهاو و همچه» -- جزاً برای چه ؛ مگر و از نماینده بملیه است) رئیس -- آقای میرزا عبدالله خان توفیق در طرف پیشنهاد بملیه ها و کجای نمیکنم . شما عرض می کنید که ایالات و ولایات باید تفویض شده به شهرها . و بن ترتیب

از ولایات فقط اسم است (از طرف نمایندگان «همچه» -- اینطور نیست) زیرا یک بملیه دارد . یک دفتر دارد البته آقایان تصدیق خواهند فرمود که یک بملیه است . جمعی از نمایندگان «بهاو . قانون هست . پس کردند پس کردند . (صدای یک رئیس) میرزا عبدالله خان توفیق -- مسترد میدارم . رئیس -- پیشنهاد آقای شیاه (بین عبارت خوانده شد) پیشنهاد میشود که بصره ماده واحد راجع به خصایص عوائد مستغلات به بملیه بطریق ذیل اصلاح گردد . ماده ۲ -- وزارتنامه مکلف است مالیات صد پنج مستغلات را از ابتدای ۳۰۷ علاوه بر عوائد مستغلات متعلقه بملیه ها ، عایدات عواید بملیه ها به بملیه های همان لفظ پرداخت نمایند . محیر -- بنده قبول میکنم . رئیس -- پیشنهاد آقای محمود رضا (ضمیمه ذیل قرائت شد) پیشنهاد میکنم ماده دوم ترتیب ذیل اصلاح شود . ماده ۲ -- وزارتنامه مکلف است عوائد صد پنج مستغلات ایالات و ولایات و قصبات را اقی آخر رئیس -- آقای محمود رضا . بنده یک اصلاحی خواستم بکنم که نسبت بشهرها و قصبات باشد . محیر -- چندین پیشنهاد در این زمینه شده . اسمی موضوع این است که قصبات هم علاوه شود و بقیه مراجع صد بقانون مستغلات چون قانون مستغلات قصبات مهمتر است شامل میشود از این جهت شافه شدن قصبات مهمتر است از طرف کمیسیون قبول میکنم . شما عرض می کنید که ایالات و ولایات باید تفویض شده به شهرها . و بن ترتیب

نوشته شود: (شهرها و قصبه‌ها عمدتاً)

رئیس - وای می‌گیریم به پیشنهاد آقای محمود رضا.

یکی از نمایندگان - غیر قبول کردند.

رئیس - يك قسمتش را قبول کردند.

محمود رضا - خوب. بنده با آن يك قسمت دیگرش

موافقت می‌کنم

(همه از طرف نمایندگان)

رئیس - بنده گمان نمی‌کنم که این ترتیب بشود

مجلس را اداره کرد. بنده برای يك مشغول این جا

هستم. باید نگذارید آقایان حرف خودشان را زنند

(خطاب به آقای ضلوع) فایده شدید آقا.

ضلوع - بی‌آقا

رئیس - پیشنهاد آقای یسائی.

(مضمون ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد می‌کنم تا آخر ماده دوم اضافه شود:

و نیز عواید مستقلات متعلقه ببلدیه‌های هر محلی مخصوص

بلدیه‌های همان محل خواهد بود.

غیر - این ماده که قبول شد نظریه آقای یسائی

را هم تأیید کرد.

رئیس - مقصود آقای حاج میرزا مرتضی

است پیشنهاد جنابعالی هم عین پیشنهاد آقای ضیاء است

حاج میرزا مرتضی - بنده از اول آقا در راه پیشنهاد

کرده‌ام.

عده از نمایندگان - موقع گذشته

رئیس - پیشنهاد آقای حاج میرزا مرتضی

(شرح آبی قرائت شد)

پیشنهاد میکنم از اول آقا در ماه ۳۰۶ عیادت

مستقلات ولایات و ایالات اختصاص به بلدیه‌های خود

آنها داشته باشد.

رئیس - آقای حاج میرزا مرتضی

بنده پیشنهاد میکنم ماده دوم بنحو ذیل اصلاح شود:

حاج میرزا مرتضی - بنده خیلی تعجب میکنم از

بعضی آقایان نمایندگان ولایات و ایالات که منظره وقت

را در بلدیه‌های محلشان را خیلی زود از نظر خود فرموده

اند. و بعد از اینکه وزارت مالیه غی‌تواند این مبلغی

را که گرفته دو باره بحساب بر کرده‌اند معتقد شده اند

که از اول ۱۳۰۷ عواید بلدیه‌های ایالات و ولایات

بفردشان اختصاص داده شود در صورتیکه با این

دو اثر غریب و طسویل که در وزارتخانه هست بدین

کردارند و بحساب آوردن وجوه مستقلات هیچ اطمینانی

ندارد. کمال سهولت ممکن است که این پول را بر گردانند

حالا بنده هم از این قسمت صرف نظر میکنم ولی استدعا

دارم آقایان مساعدت فرمایند که کلان‌ها سه ماه

آخر سال که هنوز عواید مستقلات ولایات و ایالات جزء

حساب نیامده و هیچ اشکالی هم ندارد بخودشان

بدهند مگر بمشربانند از بودجه که میباید ممکن است

از این وجوهی که ما غالب پنجاه هزار تومان

بیست هزار تومان برای هر کاری تصویب میکنیم از آن

وجوه بر گردانند و چیران کنند و عواید مستقلات بلدیه

های ایالات و ولایات را صرف عمل خودشان نکنند که

در آن نقطه هم افلا رفیع کذافات و خرابیها بشود

آقا سید یعقوب - پیشنهاد خرج است.

یکی از نمایندگان - غیر پیشنهاد خرج نیست

آقا سید یعقوب - اگر آقای رئیس فرمایند که

پیشنهاد خرج اینست بنده قبول دارم. ولی این پیشنهاد

خرج است. با اینکه فرمایند بنده فهمیده‌ام

رئیس - پیشنهاد خرج هست ولی مجلس نباید رأی

بدهد بنده که نباید بگویم.

حاج میرزا مرتضی - اگر پیشنهاد خرج است بنده

متردد می‌دهم.

رئیس - پیشنهاد آقای یسائی.

(شرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم ماده دوم بنحو ذیل اصلاح شود:

وزارت مالیه مکلف است عواید صد پنج مستقلات

شهرها و قصبه‌ها و از ابتدای ۳۰۷ آخری

رئیس - آقای غیر این را قبول میکنند. آقای

افشار

افشار - بنده با این پیشنهاد آقای یسائی مخالفم.

رئیس - آقای غیر قبول کردند. آقای دولت‌شاهی هم

عین همین پیشنهاد را کرده بودند. پیشنهاد آقای امداد

(شرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم در ماه دوم بعد از آنکه ولایات

قصبه‌ها هم علاوه شود.

امداد - نظر بنده تأمین شده دیگر محتاج نیست.

یسائی - ماده دوم را بفرمایید بخوانند.

بنی سلیمان - این پیشنهادی است که آقای ضیاء

داده اند.

(شرح ذیل قرائت گردید)

ماده دوم - وزارت مالیه مکلف است مالیات صدی

پنج مستقلات ایالات و ولایات را از ابتدای ۳۰۷

علاوه بر عواید مستقلات متعلقه به بلدیه‌ها و عیادت

فنی بلدیه‌ها به بلدیه‌های همان نقطه پرداخت نماید.

اصلاحی هم که آقای یسائی کردند این است:

(مضمون ذیل قرائت شد)

وزارت مالیه مکلف است عواید صد پنج مستقلات شهرها

وقصبه‌ها و از ابتدای ۳۰۷ الا آخری

وزیر مالیه - لازم است عرض کنم توافق نظر بین

همه آقایان حاصل شده است بر اینکه عوض ایالات و ولایات

شهرها و قصبه‌ها بنده هم موافقت می‌کنم ولی یک اختلاف جزئی

هست. بعضی از آقایان تصور میکنند تشخیص اینکه يك قصبه مهم

است یا مهم نیست باید در این مورد سورتیکه این طور نیست اگر

دقت فرموده باشند مقصود این است که قصبه مهم آن قصبه‌ایست

که قانون مستقلات در آنجا اجرا میشود پس يك قصبه که بلدیه

داشته بشود هم مستقلات آنجا گرفته شود. و در حقیقت این

اصلاحی که در اینجا تکرار میشود اصطلاحی است مأخوذ

از قانون مستقلات. و مفهومش این است که در هر قصبه‌ای

قانون مستقلات اجرا نشود و بعد مستقلات آنجا گرفته میشود

و باید داده شده بلدیه و در آن خصوص هیچ اشکالی نیست

رئیس - ماده دوم قرائت میشود

(شرح ذیل قرائت شد)

وزارت مالیه مکلف است مالیات صدی پنج مستقلات

شهرها و قصبه‌ها و از ابتدای ۱۳۰۷ علاوه بر

عواید مستقلات متعلقه به بلدیه‌ها و عیادت فنی بلدیه‌ها

به بلدیه‌های همان نقاط پرداخت نماید.

رئیس - رأی گرفته میشود به ماده دوم به ترتیبی

که قرائت شد. آقایان موافقت قیام فرمایند

(اکثر نمایندگان قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد مذاکرات راجع بکلیات است

آقای شریعت زاده

شریعت زاده - عرض شده خیلی مختصر است و چون

يك موقعی هم که میخواهم يك مطلبی را بعنوان تذکر

عرض می‌نمایم. در مقدمه بسیار. و خاطر نشان میکنم

اگر چه اداره بلدیه ضحیر در نتیجه حدمات که کرده

است شهر طهران را به ترتیبی که تریش مقدور بوده

تنظیم کرده و این مسئله قابل تقدیر است. ولی در

عین حال میخواهم عرض کنم که مؤسسه بلدیه در

هر شهری برای دفع احتیاجات ملدی همان شهر است از

این نقطه نظر باید توسط نمایندگان یعنی مجتمعات قانونی

دارند شود و خواستم در اینجا از موقع استفاده کنم و

اهمیت این موضوع را بعرض مجلس شورای ملی برسانم

و تقاضا کنم که قانون بلدیه که مورد بحث است هر چه

زودتر تصویب شود که در تمام تهران و شهرها مطابق

آن قانون انجام این عملی بلدیه‌ها شود و هیچ احتیاجی

نداشته باشیم که در غیاب مجتمعات قانونی يك اداراتی

وظایف آنها را انجام بدهند و بنده این تقاضا را خصوصاً

